Třetí vydání - Devítka

```
   E                    A
1. Na stébla trávy svou poslední píseň
        E               A
   bych jednou napsat chtěl,
                         E
   než rozplyne se v tichu dým
                 H
   mých laskavých let.

   Už z podzimní zprávy mě přepadá tíseň
   už dávno odešel
   ten naivní klouček
   co rád se rozdával všem.

   H        A
R: Léta čekání
              E
   obrousila hrany všech snů.
   H         A
   Třetí vydání
              E         H            A
   mý kariéry přenechám rád svým sousedům.

2. Na území bláznů a prodejných žen
   jsem hledal to čím chtěl bych být,
   však důkaz těch vět slyšených
   jsem nepochopil.

   A z falešný krásy vší záplavy jmen
   mi zůstal v duši mír a klid
   a přítel a Bůh,
   nic víc jsem nemohl chtít.

R: ...
   Někdy vzpomínám
   jak voněl zítřek nevědomých,
   v obálkách mi k nám
   nes lásku, jako kazatel pláč i král smích.

3. Probuzení, tak někde na konci léta,
   kdy krajem letěl babí sníh,
   já potřetí spad z oblaků na studenou zem.

   Poražení, stáli jsme na konci světa,
   tak daleko od věcí zlých,
   pak začlo se hrát někde tam,
   kam nedovidíš.

4. Věci dostaly spád já nased´ a jel
   ne někam a ne do nikam,
   už nestačím číst názvy měst
   a polykat prach.

   Poslední holku co za svou jsem vzal,
   jsem ztratil dřív než jsem ji měl,
   u barových stolků sen o ranním lógru
   mi zmizel dřív než ožít směl.

R: Léta čekání...
```

Někdy vzpomínám...

Třikrát jsem si sáh
až na dno, víc to nemusím mít
prochozený práh
prý lásko vrátka k životu prý můžu jít.

CODA: Na stébla trávy svou poslední píseň
bych jednou napsat chtěl.